

TERESAREN HIRU OLERKI EUSKAL ITZULPEN DESBERDINETAN

Zelinaren Kanta

EGUNA: 1895eko apirilaren 28a. - OLERKI-HARTZAILEA: ahizpa Jenofa, berak eskatuta, beraren urtebetzerako (hogeita sei urte). - Argitalpena: HA 98, berrogeita hamaika ahapaldi, beraietarik bi berrikutuak, eta hogeita hamalau bertso zuzenduta. - DOINUA: *Combien j'ai douce souvenance*.

Zelinaren «sorkarien Kanta», baina Teresarena areago. Maitasunez biziren gailurra igarota, poztasunez zehazten ditu berak bere Maitearengan eraldaturik aurkitzen dituen Kreazioko aberastasunak.

Lore, lurrin, barazki eta txorien sinfonia honek Zelinaren olerki bi orkestratzen ditu. 1895eko martxoko igande baten, ahizpa Jenofa lehenengo negu-txilinixa hartzera doala, haren ahizpak geldiarazten du: «Baimena behar da!». Gelara sartu denean, nobiziak kontsolamendua bilatu nahi du Jesusi deituz, olerki baten, eta olerki hori Berarentzat utzi du. Berba bakar batzuek zulatuko dute goibeltasunaren geruza:

Nik biltzen dudan lorea, oi nire Errege,
Zeurea da!

Teresa Zelinari laguntzera dator eta, arimako maistraren sen ziurrarekin, arreta hartzen du ezer iraganeko alaitasunen itzaletan geldi ez dadin; horrexek eragiten dio bitartean olerkia gehiegi urtzera, izan ere, berak da bildumako luzeena ahapaldien kopuruari dagokionez (berrogeita hamabost). Haurtzaro eta gaztarotik (A Esk. idazten ari da) biek dituzten oroitzenak, familiakoak eta hategi ere izadikoak dira Teresak maitasunezko olerki honetan azaltzen dituenak; guztia atal handi bitan banaturik: Karmelera sartu arte (1. ahapalditik 31.era) ta «orain» (32. ahapalditik amaitu arte).

Ukaezina da Joan Gurutzekoaren eragina (Kantu izpirituala, XIV-XV. ahapaldiak) eta Teresak berak ematen du hori aditzera 1895eko gunun baten (TG 135). Santu bien senidetazuna biek duten funtsezko senean datza, eta sen hori estetikatik harantz doa: sortu diren aberastasun guztiak Kristorengan biltzen dira.

- 1 Oh! que j'aime la souvenance
Des jours bénis de mon enfance....
Pour garder la fleur de mon innocence
Le Seigneur m'entoura toujours
D'amour!...
- 2 Aussi, malgré ma petitesse
J'étais bien remplie de tendresse
Et de mon cœur s'échappa la promesse
D'épouser le Roi des élus
Jésus!...
- 3 J'aimais au printemps de ma vie
Saint Joseph, la Vierge Marie
Déjà mon âme se plongeait ravie
Quand se reflétaient dans mes yeux
Les Cieux!...
- 4 J'aimais les champs de blé, la plaine
J'aimais la colline lointaine
Oh! dans ma joie je respirais à peine
En moissonnant avec mes sœurs
Les fleurs.
- 5 J'aimais à cueillir les herbettes
Les bluets... toutes les fleurettes
Je trouvais le parfum des violettes
Et surtout celui des coucous
Bien doux...
- 6 J'aimais la pâquerette blanche
Les promenades du Dimanche
Les petits oiseaux chantant sur la branche
Et l'azur toujours radieux
Des Cieux.
- 7 J'aimais à poser chaque année
Mon soulier dans la cheminée
Accourant dès que j'étais éveillée
Je chantais la fête du Ciel
Noël!...

Luis Baraiazarra

Oi! nire haurzaroko egun gozo-ederren
oroitzapena bai dudala nik gogoko...
nire errugabetasunaren lorea gordetzearren
Jaunak inguratu ninduen betiko
maitasunez!...

Horregatik, txikia naizen arren izatez,
gainezka nengoen maitearen maitez,
eta promes hau irten zait bihotzetik:
hautatuena Erregerekin, Jesusekin
ezkontzea.

Bizitzaren udaberrian maite nituen nik
Jose santua eta Maria Birjina;
nire arima liluraturik murgiltzen zen jadanik
nire begietan islatzen zenean
Zeruaren imaginal!...

Maite nituen gari-soroak, ordeka,
maite nuen urutiko mendixka;
oil pozez ia ez nuen amasarik hartzen
nire ahizpekin ari nintzela biltzen
lorcak.

Atsegin nuen biltzea belartxoak,
nabar-loreak... guztitariko loretxoak,
nik bilatzen nuen bioleten furrina
eta batez ere kukuprakena,
hain zen atseginal!...

Maite nimen bitxilore zuria,
igandeetako joan-etorria,
txoritxoak adarrak adar kantari
eta zeru aldearen urdin beti
argitsua.

Atsegin nuen urtean-urtean
neure zapata ezartzea kebidetan,
esnatu orduko hara joanik,
Zeruko jaia kantatu ohi nuen nik
Eguberri!...

Santiago Onaindia

Oi!, nik bai bizi-bizi gogoratzen
neure umetako egun zoriontsuak...
Neure izate errugearen lorea gordetearren
Juan onek beti-beti inguratu nindun
* maitasunez!...

Orrela, txikia nazanagaitik,
samurtasunez ondo betea negoan
agintza urten jatan neure biotzetik
senartzat artzekoa autuen Errege
Jesus!...

Neure bizitz-udabarririk nik maite
nebazan Jose deuna eta Maria Birjina;
sor eta lor diñot nire arima zoratua zan
neure begietan dirdir jarten zirenean
zeruak!...

Maite nitun nik zelaiak, gartzatariko soroak,
maite neban nik urriñeko mendi egalak.
Oi! pozez urturik, ozta-oztan amasa nik artzen,
neure aitzakaz betean lili-pitxiek batzean,
lore politak.

Eder jatan bedar erne barriak batzea,
lore oritxoak... mota guztiak nik kutun;
bioltxoen usaiña jatan atsegin be atsegin,
eta batez be eder jatazan udabarrikoak
leun eta gozo...

Gogoko jatan zan oso margarita zuria
domeketako ara-onako ibillaldiak,
eder-gaiñ abesten eben txoritxoak
eta beti dizditsua zan goi-urdiña,
zeruetakoa.

Pozgarri jatan urtero ureero ipintea
tximifñi-ertzean neure zapatatxoa,
eta itxartu orduko an nintzan ni
zeru-kantari, eztarrian neba!
Gabon kanta!...

- 8 De Maman j'aimais le sourire;
Son regard profond semblait dire:
"L'Eternité me ravit et m'attire...
Je vais aller dans le Ciel bleu
Voir Dieu!
- 9 "Je vais trouver en la Patrie
Mes anges... la Vierge Marie
De mes enfants que je laisse en la vie
A Jésus j'offrirai les pleurs...
Les cœurs!..."
- 10 Oh! que j'aimai Jésus-Hostie
Qui vint au matin de ma vie
Se fiancer à mon âme ravie
Oh! que j'ouvris avec bonheur
Mon cœur!
- 11 Plus tard j'aimai la créature
Qui me paraissait être pure
Cherchant partout le Dieu de la nature
En Lui je trouvai pour jamais
La paix!...
- 12 Oh! que j'aimais au belvédère
Inondé de joie, de lumière
A recevoir les caresses d'un Père
A contempler ses blancs cheveux
Neigeux...
- 13 Sur ses genoux étant placée
Avec Thérèse à la veillée
Je m'en souviens, j'étais longtemps bercée,
J'entends encor de son doux chant
L'accent!...
- 14 O souvenir! tu me reposes
Tu me rappelles bien des choses...
Les soupers du soir... le parfum des roses!...
Les buissonnets pleins de gaieté
L'été!.....

Luis Baraiazarra

Amatxorena irribarrea nuen gogoko;
haren begirada sakonak zioen nire irudiko:
"betikotasunak liluritzen eta erakartzen nau..
banoa ni zeru urdinera
Jainkoa ikustera!

"Aberrian aurkituko ditut nik
neure aingeruak, Maria Birjina,
bizitzan utzi ditudan alabetatik
Jesusi eskainiko dizkiot malkoen samina...
bihotzak!..."

Oi! zein maite nuen Jesus Ostiakoa,
nire bizitzaren goizean etorritakoa
nire arima xoratuarekin ezkontzera;
oi! zein zoriontsu eman nion sarrera
neure bihotzera!...

Geroago maite izan nuen nik garbia
iruditzen zitzaidan izakia,
han-hemen bila, izadiko Jainkoa non aurkituko
eta beragan aurkitu nuen betiko
bakea!...

Oi! zein gogoko nuen begiralckuan,
alaitasun eta argitasunez betekoan
aita baten ferekak hartzea,
haren ile zuri elurrezkoak
behatzea...

Haren belaun gainetan eseririk,
Teresa esna zegoelarik,
luze urrumakatua nintzela dut gogoan jaso,
haren kantuaren doinu gozoa
entzuten dut oraindik.

Oi oroimen! zugar ohi dut goza,
zuk oroitarazten didazu hainbat gauza:
arratseko afariak, arrosen usain gozoak,
alaitasunez beteriko basotxoak,
udaldia!...

Santiago Onaindia

Amatxoren par-irriak zorutzen nindun,
aren begirada sakonak inosten antza:
"Betiereak zorutzen nau, ak narakar...
Zeru urdiñera nik egaz egin nai
Jainkoa ikusteko!

Aberrian aurkituko dodaz nik, antxe,
neure aingeruak... Andra Maria,
bizitzan itxiko dodazan neure aitzak,
Jesus' i eskiñiko deutoedaz malkoak...
Biotzak!

Oi!, nik maite neban Jesus Ostia,
neure bizitzaren goizean etorri zana,
neure arima kondorduez alkartzera.
Oi!, nik bai asmo onetan edegi neutzala
neure biotza!...

Geroago nik kutun neban izaki bat
garbi-garbia zala nik uste nebana,
izadiko Jainkoa naimun billaturik,
Aregan aurkitu neban nik beti-betikoz,
bakea!...

Oi!, nik bai maite nebala ikus-lekuan,
argiz eta poz-atsegiñez bete-betea,
aita baten eragu eta maite atsegiñak artzea,
bere uledi zuritua aurréz eukirik,
edertuak oso...

Bere belaun gainetan toki egini
Teresa' gaz gau-batzen luzeetan,
ondo gogoratzen naz, luzez nindunak kulunkatzen,
nik orduan aditzen aren kantu gozoaren
mintzorra!...

Oi gomuta ederrak, atsedena dakarrenak,
zuk amaikatxo gauza dakarstazuz gogora...
Arrastiko apariak... larrosen usaiñal...
"Buissonnets" ak gozotasunez gainezka,
udabarria!...

- 15 J'aimais à l'heure où le jour baisse
A pouvoir confondre à mon aise
Mon âme avec celle de ma Thérèse
Je ne formais avec ma sœur
Qu'un cœur...
- 16 Alors nos voix étaient mêlées
Nos mains l'une à l'autre enchaînées
Ensemble chantant les Noces Sacrées
Déjà nous rêvions le Carmel....
Le Ciel!....
- 17 De la Suisse et de l'Italie
Ciel bleu, fruits d'or m'avaient ravie
J'aimais surtout le regard plein de vie
Du Saint Vieillard pontife-roi
Sur moi....
- 18 Avec amour je l'ai baisée
Terre bénie du Colysée!..
Des catacombes la voûte sacrée
A répété bien doucement
Mon chant.
- 19 Après les joies vinrent les larmes!...
Bien grandes furent mes alarmes...
De mon Epoux je revêtis les armes
Et sa Croix devint mon soutien
Mon bien...
- 20 Ah! longtemps je fus exilée
Privée de ma famille aimée
Et je n'avais, pauvre biche blessée
Que le seul églantier fleuri
D'abri!...
- 21 Mais un soir mon âme attendrie
Vit le sourire de Marie
Et de son sang une goutte bénie
Pour moi se changea (quel bienfait!)
En lait!....

Luis Baraiazarra

Gogoko nuen ilunabar aldera
nahastatu ahal izatea gogara
neure arima nire Teresarenarekin,
nik ez nuen osatzen nire ahizparekin
bihotz bat baizik...

Orduan gure ahotsak bat egiten zuten,
gure eskuak bata besteari lotuak
batera kantatuz Eztei Sakratuak,
amets egiten Karmelerekin...
Zerutarekin!...

Liluratu ninduten Zuitzan eta Italian
zeru urdinak, fruitu hori-horiak,
oroz gain atsegin izan zitzaizkidan
Aita Santu-Errege Agurgarriaren begi bizi-biziak
nigan josiak.

Mun egin dizut nik maiteki,
Koliseoko zoru bedeinkatua!...
Katakunbetako ganga sakratuak
errepika egin dio ezteki
nire kantuari.

Malkoak etorri ziren pozaren ondoren!...
nire kezkek handiak izan ziren...
neure Senarraren armaz homitu nintzen
eta haren Gurutzea izango zen nire euskarria,
nire on guztia.

Ah! luze egon nintzen erbesteratua,
neure familia maitetik aldentua,
eta ez neukan, orein gaixo zauritua,
basarrosa loratua izan ezik
beste gordelekurik!...

Baina arrats batean nire arima hunkituak
Mariaren irribarrea ikusi zuen
eta haren odolaren tanta bedeinkatu bat
(hau bai mesedea!) esne bihurtu zen
niretzat!...

Santiago Onaindia

Maite neban nik eguna berantz doanean
neure gogoa, neuk nai lez urtu al nebalako
neure Teresa maite-maitearenaz bat egiñaz,
neure aiztearenagaz nik biotz bakarra
osoturik...

Gure abotsak orduan nastuak ziran,
alkarren eskuak batean kateatuak,
alkarrekin kantatuz eztegu sagaratuak
dagoneko guk Karmel bizi izaten,
zuerat!...

Suiza'n eta Italia'n zeru urdiñak,
urrezko frutuak birforatu ninduen.
Niretzat batez be, bizitza osoz beteriko
Aitasantu Zaarraren begirada gozoa
neure gain!...

Maitekor mosukatu zindudazan
Koliseo'ko lur-zati bedeinkatua!...
Katakunba barruan goi-ganga donetsiak
gozotasun izugarri berriz kantatzen
nire kantua.

Pozaren ostean detorkidaz malkoak...
Ugari ta gorrazak izan ziran nire inkezak...
Neure Senarrarenak jantzi nik izkilluak
eta aren Gurutzea izan jatan cusgarri,
neure ona...

Ail, luzaro bizitu nintzan erbesteran,
neure sendiko maiteetatik urrindua,
eta ez neban euki, ar zauritu gaixoa,
baso-larrosa bat besterik ez eukana
estalgari!...

Baiña arrats baten nire gogo arrituak
Maria'ren irribarrea eban somatu,
eta aren odolez tantakada zoriontsu batek
neugaitik aldatu egin zan (au zoriona!)
esne!...

- 22 Alors j'aimai fuyant le monde
 Que l'écho lointain me réponde!...
En la vallée solitaire et féconde,
 Je cueillais à travers mes pleurs
 Les fleurs!...
- 23 J'aimais de la lointaine église
 Entendre la cloche indécise
Pour écouter les soupirs de la brise
 Dans les champs j'aimais à m'asseoir
 Le soir.
- 24 J'aimais le vol des hirondelles,
 Le chant plaintif des tourterelles,
J'écoutais des insectes les bruits d'ailes
 Aimant de leur bourdonnement
 Le chant.
- 25 J'aimais la rosée matinale
 Et la gracieuse cigale
J'aimais à voir l'abeille virginale
 Qui préparait dès son réveil
 Le miel.
- 26 J'aimais à cueillir la bruyère
 Courant sur la mousse légère
Je prenais voltigeant sur la fougère
 Les papillons au reflet pur
 D'azur.
- 27 J'aimais le ver luisant dans l'ombre
 J'aimais les étoiles sans nombre
Surtout j'aimais l'éclat en l'azur sombre
 De la lune au disque d'argent
 Brillant.
- 28 J'aimais à combler de tendresse
 Mon petit Père en sa vieillesse
Il m'était tout... bonheur... enfant... richesse!...
 Ah! je l'embrassais tendrement
 Souvent.

Luis Baraiazarra

Orduan mundutik ihes eginez nahi nuen
urrutiko oihartzunak niri erantzutea!...
ibar bakan eta jorian biltzen nituen
neure negar-saminen artean
loreak!...

Atsegin nuen urrutiko eliza,
aditza kanpaiaren hots ez-zehatza;
haizekiriaren intziriak entzuteko
landetan esertzea izaten nuen gogoko
arratsean.

Atsegin nuen enaren hegaldia,
usapalen kantu negartia;
zomorroen hegal-hotsa aditzen nuen nik,
haien murreriotik gogoko izanik
kantua.

Gogoko nuen goizeko ihintza
eta txitxarra graziaz betea;
gogoko nuen esnatuz gero ezlia
prestatzen zuen erle garbia
ikustea.

Gogoko nuen txilarra biltzea,
goroldi leunaren gainean korrika
atzematen nituen tximeletak, hegaka
iratzte gainetan, urdinaren irudi
garbi-garbi.

Gogoko nuen ipurtargia itzalcan,
gogoko nituen izar kontaezinak
batez ere gogoko nuen urdin ilunean
ilargiaren distira zifarrezko biribilean
diz-diz eginez.

Neure aitaxo bere zahartzaroan
txeraz betetzea gogoko nuen;
hura zitzaidan dena...zoriona...umea...altxorral...
Ah! nik samurki laztantzen nuen
sarritan.

Santiago Onaindia

Eder jatan orduan, ludi-otsez urruti,
asagoko dunbadak nireei erantzun egion!...
Ibar bakartsuan, soifru bakanetan jorian,
nik batzen nebazan zearka neure negarrak,
lore-pitxiak!...

Atsegin neban an urriñeko eleizea,
ala-ola entzuten zan ezkiil meia;
aize ezti-eztiaren intziriak entzuteko,
zelai-landetan atsegin jatan jartea
arrats-beran.

Zoratzen ninduan alaien egazak,
turturen surmur barnekoiak entzunak;
aditzen neban nik zomorroen ego-otsa...
txastatuz euren zanpaketa latza,
kantua.

Nik maite neban goizeko iruntz leunea
eta txitxarra esker-doaiez jantzia;
eder jat erle garbi-aratza ikustea,
goizean esnatu-ala gertau-miñez
eztia.

Atsegin jatan giñarra batzea
oroldi bigunaren gain arin ibilliz;
ira gainean irauka ebiltzan mitxeletak
atzemon oi nebazan, dizdiz txau oria
croienak.

Nik eder neban ipurtargia gcriz-unean,
eder nebazan konta ezin-alako izarrak,
eta bereziki nik maitatzen ori-arreko dizdiza,
ilargiaren kurpil zidarrezkoa,
dizdizka.

Nik atsegin neban samurtasunez betea
neure aitaxo bere zahartzaroko egunetan;
Bera jatan oro... ontasuna... ume...altxorral...
Al, nik besarkatzen neban, edo samur,
sarritan.

- 29 Nous aimions le doux bruit de l'onde
 Entendre l'orage qui gronde
 Le soir en la solitude profonde
 Du rossignol au fond du bois
 La voix!...
- 30 Mais un matin son beau visage
 Du Crucifix chercha l'image...
 De son amour il me laissa le gage
 Me donnant son Dernier regard...
 "Ma part!....."
- 31 Et de Jésus la main divine
 Prit le seul trésor de Céline
 Et l'emportant bien loin de la colline
 Le plaça près de l'Eternel
 Au Ciel!...
- 32 Maintenant je suis prisonnière
 J'ai fui les bosquets de la terre
 J'ai vu que tout en elle est éphémère...
 J'ai vu mon bonheur se fletrir
 Mourir!.....
- 33 Sous mes pas l'herbe s'est meurtrie!...
 La fleur en mes mains s'est flétrie!...
 Jésus, je veux courir en ta prairie
 Sur elle ne marqueront pas
 Mes pas.....
- 34 Comme un cerf en sa soif ardente
 Soupire après l'eau jaillissante,
 O Jésus! vers toi j'accours défaillante,
 Il faut pour calmer mes ardeurs
 Tes pleurs!...
- 35 C'est ton amour seul qui m'entraîne.
 Mon troupeau je laisse en la plaine
 De le garder je ne prends pas la peine.
 Je veux plaire à *mon seul* Agneau
 Nouveau.

Luis Baraiazarra

Gogoko genuen uhinen hots ezia,
 orro egiten zuen ekaitza entzutea,
 bere bakardade sakonean arratsaldea,
 urretxindorraren abestia
 baso barnean!...

Baina haren aurpegi ederrak goiz batean
 Gurutzearen irudia bilatu zuen...
 Bere maitasunaren bermea utzi zidan,
 bere azken begirada emanez
 niri scripartez!...

Eta Jesusen jainkozko eskuak
 Zelina kendu zion, altxor bakarra
 eta muinotik oso urruti eramanda
 han kokatu zuen Betikoaren ondoan
 Zeruan!...

Orañ ni preso aurkitzen naiz,
 lurreko basotxoetatik ihes egin dut,
 hango guztia iragankorra dela ikusi dut,
 ikusi dut neure zoriona ihartzen,
 hiltzen!...

Nire oinpean lardaskatu egin da belarra!...
 lorea nire eskuetan gelditu da iharra!...
 Jesus, nik nahi nuke ibili zure zelaitik,
 han ez da geldituko nire urratsen
 oinatzik...

Oreinak bere egarri gartsuan
 ur bizietara irrika duen moduan,
 oi Jesus! lasterka noa zugana nekaturik,
 nire sukarra ematzeko beharrezkoak
 dira zure malkoak!...

Zure maitasunak soilik nau erakartzen.
 Ibarrean uzten dut neure artaldea,
 hura zaintzeko artarik ez dut hartzen,
 neure bildots berri bakarrari poz ematea
 da nire borondatea.

Santiago Onaindia

Guk eder genduan jaban ur-ots ezia,
 orru asarrekorraren truzitu ekaiztia,
 bakartade itsu-itsuan arrastia igaro,
 oian barru-barruan urretxindorraren
 aotsa entzun!...

Goiz batean, baiña, aren arpegi ederrak
 Gurutzearen irudia nai izan eban billa...
 joatean, bere azken-begitua laga eustan,
 bere maitasunaren ezaugarria, oso.
 "nire zatia!..."

Eta bere jainkozko eskuz Jesus'ek
 eukan altxor bakarra, Zelina, kendu eutsen,
 eta muño gainetik agitz urruti eroanik,
 Jainko betikoaren ondoan jarri eban,
 zeruan!...

Orañ katibu naukazu ni, atxillotua,
 lurretik eta bertako basarteetatik urrin;
 ikusi neban guztiz ala bertan utsala...
 Nik ikusi neban nire zoriona urtuz,
 ilten!...

Bedarra nire oinpean malgutu zan!...
 Lorea nire esku artean pirtxildu da!...
 Ene Jesus, zure zelai-landan nik ibilli gura,
 bertan ez dabe aztarnarik nire oiñak
 itxiko...

Oreñak legez bere egarri bizian
 saltoka doan uraren irrika dan...
 O Jesus!, zugana noa bizkor nekaturik,
 nire egarri eta sugarrak ibitzeko
 zure malkoak bear!...

Zeure maitasuna da bakar-bakarrik naroana.
 Lauan itxi dot neure talde segika etorrena,
 Onezkero ez daukat aren ardurarik, ez leiarik,
 orain atsegindu gura dot soilki neure Bildots
 barria.

- 36 Jésus c'est toi, l'Agneau que j'aime
 Tu me suffis, ô bien suprême!
 En toi, j'ai tout, la terre et le Ciel même
 La Fleur que je cueille, ô mon Roi
 C'est toi!...
- 37 Jésus, beau Lys de la vallée
 Ton doux parfum m'a captivée
 Bouquet de myrrhe, ô corolle embaumée!
 Sur mon cœur je veux te garder
 T'aimer...
- 38 Toujours ton amour m'accompagne
 En toi, j'ai les bois, la campagne
 J'ai les roseaux, la prairie, la montagne
 Les pluies et le flocon neigeux
 Des Cieux.
- 39 En toi, Jésus, j'ai toutes choses
 J'ai les blés, les fleurs demi-closes
 Myosotis, bouton d'or, belles roses
 Du blanc muguet j'ai la fraîcheur
 L'odeur!...
- 40 J'ai la lyre mélodieuse
 La solitude harmonieuse
 Fleuves, rochers, cascade gracieuse
 Daim léger, gazelle, écureuil
 Chevreuil.
- 41 J'ai l'arc-en-ciel, la neige pure
 Le vaste horizon, la verdure
 Les îles lointaines... La moisson mûre
 Les papillons, le gai printemps
 Les champs.
- 42 En ton amour, je trouve encore
 Les palmiers que le soleil dore
 La nuit pareille au lever de l'aurore,
 Le doux murmure du ruisseau,
 L'oiseau.

Luis Baraiazarva

Jesus, zu zara nire Bildots maiteena,
zurekin aski dut, oi nire ondasun gorena!
zugañ ditut nik lurra eta Zerua berbera;
zu zara nik biltzen dudana lorea,
oi nire Erregeal...

Jesus, ibarreko lili paregabea,
zure usain gozoak lifulatu gaitu
mirrazko loresorta, oi korola lurrintsu!
neure bihotzean nahi dut nik zu gordetzea.
maitatzea...

Zure maitasuna beti dut lagun nik,
basoak, landa-zelaiak zugañ ditut nik,
kanaberak, belardia, mendi-punta,
Zeruetako euri zaparradak eta
elur-maluta.

Zugañ ditut, Jesus, gauza guztiak,
baditut gariak, lore erdi-irekiak,
oroilore, urrebotoi, arrosa apainak,
lirio zuriaren freskotasuna,
usaina!...

Nik daukat lira melodiotsua,
bakardade harmoniatsua,
ibaiak, haitzak, urjauzi ikusgarriak,
adarzabal arin, gazela, katagorriak,
orkatzak.

Nik daukat ostadarra, elur garbia,
ortzemuga zabala, berde ugaria,
urrutiko ugarteak... uzta horia,
tximeletak, udaberri alaiak,
landa-zelaiak.

Zure maitasunean aurkitzen ditut gainera:
eguzkiak urrez jantziriko palmera,
gaua goiz-urratzearen antz-antzekoa,
errekastoaren zurrumuru gozoa,
txoritxoak.

Santiago Onaindia

Zeu zara, Jesus, nik lastan dodan Bildotsa,
Zu naikoa zaitut, ene goi-goiko ondasun!
Zugañ daukat aro, lurra eta zerua be bai.
Zu zara, oi ene Errege!, nik ebagiten dodan
Lorea!...

Araneko lirio atsegingarri, o Jesus!,
zorarazten nau zure usain gozo-leun-eztiak;
miritzeko lore-txorta, oburuña usaintsu!,
gorde eta maitatu nai zaitut eten gabe
biotzean...

Nainoz dot lagun zure maitasuna,
Zugañ daukadaz basoak, zelai-landak;
kanarteak, bedardiak, mendi-gaiñak, neureak;
zeruetako datozen euriak eta edur-mataza
lodiak.

Zugañ daukadaz, Jesus, gauza guztiak,
gariak daukadaz, lili erdi-edeñiak,
miosotak, urrezko botoiak eta larrosak,
nik daukat ibarreko lirio zuria czoaren
usaina!...

Nik daukat lira eresi gozoz jantzia,
basarte bizi, kantu ta durundu eztizkoa,
lorak, arkaitz dotore eta ur-jausi hipillak,
basauntz arin, orkatz, katamixar,
pututxa.

Ustarkua daukat eta edurtza eder garbia,
urriñeko osertz zabala, orlegitasuna,
an asagoko ugarteak... eldutako laboreak,
txiruliru politak, udalen jario-panpoxa,
landa-zelaiak.

Zure maitasunean, aurkitzen dodaz oraindik
eguzkiak urrez jarten ditu palmcrak,
baita daurkit gaba goiz-urratze antzekoa,
errekastoen surmur atsegia gozoa,
egaztiak.

- 43 J'ai les grappes délicieuses,
Les libellules gracieuses,
La forêt vierge aux fleurs mystérieuses,
J'ai tous les blonds petits enfants
Leurs chants.
- 44 En toi, j'ai sources et colline
Lianes, pervenche, aubépine
Frais nénuphars, chèvrefeuille, églantine
Le fruilis du peuplier
Léger.
- 45 J'ai l'avoine folle et tremblante,
Des vents la voix grave et puissante,
Le fil de la Vierge, la flamme ardente
Le zéphyr, les buissons fleuris,
Les nids.
- 46 J'ai le beau lac, j'ai la vallée
Solitaire et toute boisée
De l'océan j'ai la vague argentée
Poissons dorés, trésors divers
Des mers.
- 47 J'ai le vaisseau fuyant la plage,
Le sillon d'or et le rivage
J'ai du soleil festonnant le nuage
Alors qu'il disparaît des Cieux
Les feux.
- 48 En toi, j'ai la colombe pure.
En toi, sous ma robe de bure
Je trouve bague, colliers et parure
Joyaux, perles et diamants
Brillants.
- 49 En toi j'ai la brillante étoile,
Souvent ton amour se dévoile
Et j'aperçois comme à travers un voile
Quand le jour est sur son déclin
Ta main.

Luis Baraiazarra

Nik dauzkat mahats-mordo atseginak,
sorginorratz ñabar txanbelinak,
lore harrigarri-dun oihan birjinak,
hautxo horail guztiak dauzkat nik
beren kantuekin.

Zugan ditut nik iturriak eta mendia,
aihenbelar, uztao, elorri zuria,
igelbelar hezeak, atxaparrak, basarana,
lertxun arinaren dardara
leuna.

Nik dauzkat olo zoro eta dardaratsua,
haizearen soinu lodi eta indartsua,
arniarma-sarea, su gori gartsua,
haize mehea, sastraka lorez jantziak,
habiak.

Badut aintzira eder bat, badut ibar
bakartia eta dena zuhaitzez landatua;
itsasokoetatik, olatu zilarreztatua,
arrain urreztatua, hainbat altxor edar
itsasotik.

Hondartzatik urruntzen daukat untzia,
urrezko ur-ildoak daukat eta itsas-hegia;
hodei artean zehar-meharka daukat eguzkia,
hau aienatzen denean, zeruetako suak
dauzkat.

Zugan uso aratza daukat nik.
Zugan, nire jantzi latzaren azpitik
aunkitzen ditut nik eraztuna, lepokoak,
apaindurak, bitxiak, perlak, diamanteak
brillanteak.

Izar distiratsua zugan dut nik,
zure maitasuna maiz azaldu ohi da,
eta oihalean zehar bezala somatzen dut nik,
eguna gainbehera doalarik,
zure eskua.

Santiago Onaindia

Mats-mordo gozagariak daukadaz,
margoz ñabar diran mari-burduntziak;
lore bakan zadortsuz jositako zugazti garbia,
nik neure esku ditut aur ulekizkurtsuak,
euron kantak.

Zeuregan nik iturriak eta mendiñoak,
malgua, sendoa, edo-ta ausi-erreza,
uretako otzikara, aien zuria, sasi-okaran,
lertxunaren ikara neke gitxikoak,
-ri-ak.

Nik ba-daukat olo zoro ta dardaratia,
aizeen abots astun eta indartsua,
Birjiñearen aria, sugar errekorra,
aizeño mea, sasitza loratuak,
abiak.

Nik daukat aintzira ederra, ibarra
bakartia, oianez plei-plei(?) josia,
itxasotik nirea da zidarrezko olatua,
arrain urreztatua, itxasoak ditun
altxor ugari.

Neureak ur ertzetik igesten diran untzia,
urrezko ildoak eta itxas-egal yaukala,
neurea eguzkia, laiñoak islatzen dituna
zeruko suak moteldu ta itzaliz
doazenean.

Zugan daukat nik uso zuri-aratza,
Zugan daukat, soñeko arrepean oindiño...
Erestun, lepoko ta idunekoak, pitxi apaiñak,
txirlari eta milla apaindura bitxiztatu,
dirdaika.

Zuregan daukat nik izar ditziranta,
Zure maitasuna sarritan agiri oi jat
eta nik dakust orduan zapi baten zear lez,
dakust eguna bera doanean,
zure eskua.

- 50 Toi dont la main soutient les mondes
 Qui plantes les forêts profondes,
Toi qui d'un seul coup d'œil les rends fécondes,
 Tu me suis d'un regard d'amour
 Toujours.
- 51 J'ai ton Cœur, ta Face adorée
 Ton doux regard qui m'a blessée
J'ai le baiser de ta bouche sacrée
 Je t'aime et ne veux rien de plus
 Jésus.
- 52 J'irai chanter avec les anges
 De l'amour sacré les louanges
Fais-moi voler bientôt en leurs phalanges
 O Jésus! que je meure un jour
 D'amour!...
- 53 Attiré par la douce flamme
 Le papillon vole et s'enflamme.
Ainsi ton amour attire mon âme
 C'est en lui que je veux voler
 Brûler!...
- 54 Je l'entends déjà qui s'apprête
 Mon Dieu, ton éternelle fête.....
Aux saules prenant ma harpe muette
 Sur tes genoux je vais m'asseoir
 Te voir!...
- 55 Près de Toi, je vais voir Marie...
 Les Saints... ma famille chérie!...
Je vais après l'exil de cette vie
 Retrouver le toit Paternel
 Au Ciel!.....

Luis Baraiazarra

Zu, zeure eskuz munduci eusten diezuna,
oihan itsuak landatzen dituzuna,
begirada soil batez emankor bihurtzen dituzuna;
amodiozko begirada batez jarraitzen didazu
beti zuk.

Zure bihotza daukat, zure aurpegi gurgarria,
zauritu nauen zure begirada ezta,
zure aho sakratuaren musua daukat nik;
nik maite zaitut eta ez dut nahi besterik,
ene Jesus.

Maitasun sakratuaren gorespenak
kantatzera joango naiz ni aingeruekin,
hegarazi nazazu laster haien taldeekin;
oi Jesus! hil nadila ni egun batez
maitearen maitez!...

Sugar gozoak erakarrita
hegan egin eta erre egiten da tximeleta.
Halaxe erakartzen du zure amodioak nire arima;
hantxe nahi dut nik hegan egitea,
kiskaltzea!...

Entzuten dut badoala prestatuz,
zure betiko jaia, ene Jainko...
nire harpa isila sahatsetatik hartuz,
zure belaun gaineannaiz eseriko
zu ikusteko!...

Zure ondoan ikusiko dut Maria...
Santuak... neure familia maitea!...
bizitza honetako erbeste ondorenean
nik berraurkituko dut Aitaren etxea
Zeru gorenean!...

Santiago Onaindia

Zuk zeure eskuz eusten dozuz munduak,
zuk landatzen dozuz oian zabal itsuak;
zeuk begi-kliska batez emankor egiten dozuz,
Zuk maitasunezko begitu samurrez nozu
beti zaintzen.

Nik zure Biotza daukat, zure Arpegi gurgarria,
zeure begirada gozoz zauritu ninduzun.
Zure ao doneak emoniko mosua neurea dot,
maite zaitut, ene Jesus, beste ezer ez dot
gogoan.

Aingeruekin kantatzera joango naz ni,
maitasun doncaren goralpenak kantatzen.
Bai, noala ni bizkor arein taldeak ugaritzera.
O Jesus!, ni maitasunez il nadilla
egun baten!...

Su atsegiñak egazka erakarria,
mitxeletatxo ba-doa eta erre egiten da;
olantxe zure maitasunak nire arimea erakarten,
araxe nik egaz egin nai dot, pozkiro,
bertan erre!...

Onezkero ba-dantzut etorten,
ene Jainko, zure jai betirokoa...
Saratsetatik artuko dot neure arpa ixilla.
Zeure belaun gainean naz jarriko
ikus zaidazan!...

Zeugandik ur-ur ikusiko dot Maria...
Santuak... neure familiko maiteak!...
Bizitza onen erbeste ondoren, seguru,
barriro aurkituko dot zeruan
gurasoen etxea!...